

ת"פ (כפר סבא) 28676-08-22 - מדינת ישראל נ' אתאר ורדה

ת"פ (כפר-סבא) 28676-08-22 - מדינת ישראל ע"י נ' אתאר ורדה ע"י שלום כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 28676-08-22

מדינת ישראל ע"י

עו"ד דניאל איקן, פמ"מ

נגד

אתאר ורדה ע"י

עו"ד נטע חפץ

בית משפט השלום בכפר-סבא

[09.04.2025]

כבוד השופט גיל גבאי

החלטה

בפניי בקשות המאשימה מיום 24.2.25 ומיום 25.2.25 להורות על תיקון כתב האישום על דרך הוספת ארבעה עדי תביעה - שלושה רופאים ופרמדיק שטיפלו במנוחה.

זוהי בקשה שניה לתקן את כתב האישום על דרך הוספת עדי תביעה. בקשה קודמת נענתה ביום 19.12.24. לאחר קבלת הבקשה לתיקון כתב אישום ביום 24.2.25 ובקשה נוספת מיום 25.2.25 הוריתי לנאשמת למסור תגובתה לבקשה.

לבקשת הנאשמת, ניתנה ארכה למתן תגובתה לבקשה עד ליום 6.3.25. במועד זה ביקשה הנאשמת דחייה נוספת בת 60 ימים על מנת לפנות לייעוץ מקצועי ולמומחה מטעם ההגנה מאחר ומדובר במסמכים רפואיים רבים ומורכבים. בנוסף, לאור ההתפתחות הנוגעת להעברת חומר רפואי נוסף ביקשה הנאשמת שלא להעיד את רופא ואחות המעון שעדותם הייתה קבועה ימים ספורים לאחר מכן ליום 9.3.25.

לאור האמור בבקשה הוריתי כי הרופא והאחות לא יעידו בדיון שהיה קבוע ליום 9.3.25 וכי שאלת הארכת המועד תידון באותו דיון.

בדיון שהתקיים ביום 9.3.25 טענו הצדדים ביחס לבקשה לתיקון ובעיקר למשך הארכה שביקשה ההגנה למתן תגובה. בהחלטה מאותו מועד נקבע כי על הנאשמת למסור תגובתה לבקשה עד ליום 8.4.25.

ביום 8.4.25 מסרה הנאשמת את התנגדותה לבקשה לתיקון כתב האישום. בתמצית, טענה הנאשמת כי הבקשה לתיקון הוגשה לאחר קבלת חומרי בהמשך לבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ שהגישה הנאשמת לקבלת תיקה המלא של המנוחה מאשפוז טרם נפטרה בבית החולים, בה נכרכה בקשת המאשימה לקבלת מסמכי מד"א לפי סעיף 108 לחסד"פ. בקשות אלו הניבו מסמכים רפואיים לגביהם ביקשה המאשימה תיקון כתב האישום על ידי הוספת 3 רופאים שטיפלו במנוחה בבית החולים, בהתאם לבקשת הנאשמת לפי סעיף 74 לחסד"פ, וכן מסמך שנחתם על ידי פרמדיק מד"א, בהתאם לבקשת המאשימה לפי סעיף 108 לחסד"פ. נטען כי בקשת המאשימה לפי סעיף 108 מהווה השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום שאינה עומדת בהנחיית פרקליט המדינה 6.11. נטען כי בהתאם להנחייה השלמת חקירה תיעשה כחריג בכפוף לאישור פרקליט מחוז ומאחר ולא ניתן אישור כאמור יש לדחות את הבקשה. עוד נטען כי בהתאם להנחייה יש לשים דגש על עיתוי החקירה וכי טרם החלטה להורות על השלמת החקירה יש לשקול האם ניתן היה בשקידה סבירה לבצע את הפעולות טרם הגשת כתב האישום וכי ההגנה לא הציגה כל ראיה הדורשת הזמה וככל שתעשה כן חוק מאפשר למאשימה להתמודד עם האמור שלא בדרך תיקון כתב האישום. נטען גם כי בעת שהנאשמת ביקשה לעיין בכלל תיקה הרפואי של המנוחה בחודש פברואר 2023, התנגדה המאשימה לבקשה בנימוק שהיא אינה סבורה שקיים בתיק חור ראייתי וכי המסמכים הקיימים בתיק מספיקים להבנת התמונה על מהלך האשפוז. נטען כי קיומו של החומר היה ידוע למאשימה ולכן לא התגלתה עובדה חדשה. הנאשמת טענה כי הבקשה הוגשה בשלב מאוחר, בשיטת הסלאמי ובאופן מדורג, זמן רב לאחר הארוע, הגשת כתב האישום ובאמצע פרשת התביעה. נטען כי הבקשה מהווה ניסיון פסול לבצע מקצה שיפורים, כי הגשת הבקשה רק כעת אינה מקרית וכי מדובר בשיהוי שפוגע בנאשמת ובטוהר ההליך, מביא להתמשכות ההליכים ולעינוי דין לנאשמת. עוד נטען כי במידה ובית המשפט ייעתר לבקשה להוסיף את הפרמדיק כעד תביעה, תבקש לזמן שוב לעדות את עדי התביעה 15-16 שכבר העידו בנוגע לאופן ההחייאה שבוצעה על ידם.

לאחר עיון בבקשה לתיקון כתב אישום, בתגובת הנאשמת ובתשובה לתגובה, מצאתי לקבל את הבקשה ולהורות על תיקון כמבוקש.

ההלכה הנוגעת לשאלת תיקון כתב אישום נקבעה בע"פ 951/80 קניר נ' מ"י, בה נפסק כי ניתן לבקשה באת ראיות נוספת בכל שלב של המשפט, אף לאחר שמיעת סיכומים אם כי תיקון כתב האישום בשלב זה צריך להיעשות במקרים יוצאים מן הכלל ולא בנקל. המגמה הברורה בפסיקת בית המשפט העליון היא למנוע עיוות דין העלול להיגרם לנאשם או לאינטרס הציבורי העלול להיפגע מזיכויו של נאשם עקב שגיאה מצד התביעה. נפסק כי בית המשפט פעל כהלכה כשנעתר לבקשה לתיקון כתב האישום בשלב מאוחר של המשפט והתיר הבאת ראיה שלולא הובאה היה הנאשם יוצא זכאי. נקבע כי ככל שהמשפט מתקרב לשלב מתן פסק הדין יקשה לשכנע את בית המשפט להתיר סטייה מהכלל המחייב הבאת ראיות בזמן המקובל אך הסמכות קיימת. אליבא דשופט א. ברק (כתוארו אז) בית המשפט ישקול את צורכי הנאשם ואת צורכי החברה ויעמיד בראש מעייניו את השיקול שלא יגרם עיוות דין לנאשם במובן של פגיעה ביכולתו להתגונן כראוי.

לפסיקה המנחה האמורה התייחסתי גם בהחלטה קודמת בבקשה לתיקון כתב האישום. ראשית אציין כי ראוי לפעול לכך שכל עדי התביעה יכללו בכתב האישום מלכתחילה על מנת לאפשר לנאשמת לכלכל צעדיה ולנהל הגנתה באופן מיטבי.

יחד עם זאת וכמצוין בפסיקה המנחה לעיל, על בית המשפט למצוא את נקודת האיזון שתמנע מצד אחד עיוות דין לנאשמת ומצד שני פגיעה באינטרס הציבורי כתוצאה מזיכויו עקב שגיאה של התביעה.

חלק ניכר מטיעוני הנאשמת נוגע לפסלות ביצוע השלמת חקירה על ידי המאשימה במסגרת בקשתה לקבל את מסמכי מד"א לפי סעיף 108, אלא שעניין זה כבר נדון והוכרע על ידי בית המשפט אשר קיבל את הבקשה והורה על העברת מסמכי מד"א כמבוקש לידי המאשימה משהתקבלו המסמכים ולטעמה של המאשימה יש בהם רלוונטיות, יש לאפשר הצגתם בפני בית המשפט על ידי העד שערך אותם במסגרת פרשת התביעה.

באשר למסמכי האשפוז, הגם שהמאשימה סברה כי המסמכים שהיו מצויים בידה נותנים מענה מספק לתמונת האשפוז, משהתקבלו מסמכים נוספים לבקשת הנאשמת יש הצדקה כי אלו יוגשו במסגרת פרשת התביעה על מנת שהתמונה במלואה תהא פרוסה בפני בית המשפט, ואין מקום להמתין לאחר פרשת ההגנה על מנת לבחון זימונם של עדים אלה במסגרת ראיות הזמה.

בכל הנוגע לטענות בדבר עינוי דין לנאשמת והתארכות המשפט, הרי שאלו אינן עולות בקנה אחד עם העובדה שכתב האישום הוגש בחודש אוגוסט 2022 ושמיעת ההוכחות החלה רק למעלה משנתיים לאחר מכן, כאשר בזמן שחלף עתרה הנאשמת לדחיית הדיונים לשם ייצוג מטעם הסנגוריה (10.10.22), דחייה ללימוד חומר ופגישה עם התביעה (31.10.22), דחייה לאיסוף מסמכים (19.1.23), דחייה למיצוי הידברות (27.3.23), דחייה לקיום הליך גישור (31.5.23), דחייה להחלפת ייצוג (3.9.23), דחייה עקב נסיבות אישיות של ב"כ הנאשמת ולמו"מ (2.1.24), דחייה לגישור (8.2.24), דחייה עקב נסיבות אישיות של ב"כ הנאשמת (18.4.24), כפירה כללית בכתב האישום (4.7.24). בשלב זה עבר התיק לטיפול. גם לאחר מכן התבקשה דחיית דיון הוכחות עקב אשפוז של הנאשמת (27.10.24) וכפועל יוצא מכך החלה שמיעת ההוכחות רק ביום 31.12.24. מאז התקיימו 5 דיוני הוכחות וקבועים 3 מועדי הוכחות נוספים.

במהלך תקופה זו היו 2 דחיות בלבד שאינן בעטייה של הנאשמת - דחייה עקב השתלמות פרקליטים (22.6.23) ומלחמת חרבות ברזל (8.11.23).

אילו ביקשה הנאשמת לקדם עניינה בנימוק של עינוי דין מהתמשכות ההליך, ניתן היה לקבוע שמיעת ההוכחות סמוך לאחר הגשת כתב האישום.

על אף שהתקיימו 5 דיוני הוכחות כאמור, טרם נשמעו עדויות אנשי מקצוע ביחס לסיבת מותה של המנוחה, וכמפורט לעיל, על מנת שלא לפגוע בהגנתה, קבעתי כי רופא ואחות המעון לא יעידו במועד בו היו אמורים להעיד על מנת לאפשר לנאשמת להתכונן לחקירתם לאחר קבלת המסמכים הרפואיים.

לפיכך, מאחר והנאשמת כפרה במצבה הרפואי של המנוחה מחוסר ידיעה ובסיבת מותה של המנוחה מבלי לספק גרסה עובדתית בעניין זה בתשובתה לאישום, סבורני כי לא ייגרם נזק להגנת הנאשמת מתיקון כתב האישום על ידי הוספת עדי תביעה כמבוקש.

למעלה מן הצורך, אף אם היה בתיקון כדי לגרום מידה מסוימת של נזק להגנת הנאשמת, הרי שבאיזון אל מול האינטרס הציבורי בבירור האמת בעבירה של גרימת מותה ברשלנות של חוסה במעון, הייתה הצדקה לקבלת הבקשה. כאמור, מאחר ומלבד כפירה כללית בסיבת המוות לא מסרה הנאשמת טיעון עובדתי, לא מצאתי כי תיקון כתב האישום יפגע בהגנתה, אך על מנת להותיר בידי הנאשמת מרחב תמרון ביחס לתשובתה לאישום לאור התיקון, אני מתיר לה לתקן תשובתה ביחס לסיבת מותה של המנוחה, כשם שעשיתי לאחר קבלת בקשה קודמת לתיקון כתב האישום.

אשר על כן, הבקשה לתיקון כתב האישום מתקבלת. כתב אישום מתוקן יוגש עד ליום 20.4.25.

הנאשמת תוכל להגיש תשובה מתוקנת לאישום עד ליום 27.5.25.

בקשת הנאשמת להשיב לדוכן את עדי התביעה 15-16 תיבחן לאחר שאשמע טיעון בעניין זה בדיון ההוכחות הקרוב. ניתנה היום, י"א ניסן תשפ"ה, 09 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.